

היכל הקודש

ד' אלול ה'תשע"ג
(ת'היה שנת ג'אולת ע'ולם)

גיליון: 250

<http://www.breslevcity.co.il>
hkodesh09@gmail.com

בנשיאות הצדיק מיבנאל כ"ק מוהרא"ש שליט"א

זאת התורה

תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך

שפטים

כניסת השבת: ת"א: 19:11 ירושלים: 18:54
צאת השבת: ת"א: 20:09 ירושלים: 20:07

משיחות מוהרא"ש נ"י

מוהרא"ש נ"י אמר, שהמדרגה הכי גבוהה בעולם היא – שיזכה האדם להיות פשוט בתכלית הפשיטות, עד שלא יכירו עליו מבחון שום דבר, היינו שלא יכירו עליו שום שינוי מבני-אדם, ולא יהיה לשום בריה שום השגה בו כלל, אפילו לאשתו ובניו, כי אז הוא דומה אליו יתברך ממש כביכול, כי הלא הוא יתברך פשוט בתכלית הפשיטות, ומחמת זה בעצמו אין לרוב אנשי העולם השגה בו יתברך, כי מרוב פשטותו יתברך, אין יכולים לראות שום דבר בעין הגשמית.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שכל מה שמזלזלים באיזה בן-אדם ביותר, ואין לשום אדם השגה בו, זהו סימן, שמעלתו יותר גדולה ושהוא נכלל בו יתברך לגמרי, ועל-ידי-זה זכה להשגה זו של "פשטות בתכלית הפשיטות", ואין מכירים עליו מבחון שום דבר.

ואמר מוהרא"ש נ"י, שזה מה שנאמר בשבחו של אהרן הכהן (מדרש רבה, פרשת בהעלותך): "מלמד שלא שינה", היינו שלא ראו אצלו שום שינוי בכל עבודותיו, כי כולם היו בתכלית הפשיטות, עד שלא הרגישו אצלו שום שינוי מעבודות יהודי אחר, ואדרבה היו רואים אותו תמיד עוסק בעשיית שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, ובודאי היה מוכרח לשבת ולדבר הרבה שעות – הן עם הבעל והן עם האשה, והיה צריך להוריד את עצמו אליהם עם כמה מיני לבושים וקטנות וכו', כידוע למי שעוסק בעניינים אלו, אבל התורה מעידה עליו, שזה היה עיקר שיבחו – "שלא שינה", ולא היו יכולים לראות עליו שום דבר.

מוהרא"ש נ"י אמר: היום הזה עיקר הלימוד שצריכים ללמוד עם אחרים הוא רק לימוד "אמונה" בתמימות ופשטות ולחזור על זה פעמים אין מספר, לידע שיש מצוי נמצא והוא השם יתברך, הממציא כל הנמצאות וכל הנמצאים משמים וארץ, ומה שבניהם לא נמצאו אלא מאמתת המצאו, כי אין בלעדו יתברך כלל. ואף שבעין רואים איך שהגשם והטבע מתגבר וכו', הכל בשביל הבחירה והנסיון וכו' לראות אם ימשיך את עצמו האדם אליו יתברך על אף כל ההסתרות והכיסויים.

הליכות עולם

אברכים ובחורי ישיבה, וכן תלמידי חכמים, שאי אפשר להם לקום יום יום בחודש אלול באשמורת הבוקר לאמירת הסליחות, מפני שדרכם לעסוק בתורה בשעות הראשונות של הלילה, ואם ישכימו לקום לסליחות עלולים להתבטל מסדר לימודם ביום, על כל פנים ישתדלו לקום במקצת לילות של חודש אלול, כדי לשתף עצמם עם הצבור באמירת סליחות ותחנונים. או בימי שני וחמישי של חודש אלול, וכן יתאזרו בכל עוז להשתתף עם הצבור באמירת הסליחות בעשרת ימי תשובה שבין ראש השנה ליום הכפורים.

אין היחיד יכול לומר שלש עשרה מדות של פסוק ויעבור בדרך תפלה ובקשת רחמים, מפני שנחשב כדבר שבקדושה. אבל אם בא לאמרם דרך קריאה בעלמא בטעמי המקרא רשאי.

פירש רש"י, התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך תקבל בתמימות. ויש לומר על-פי המבואר בדברי רבינו נחמן מברסלב זי"ע (ליקוטי מוהר"ן ב. יט) עיקר התכלית והשלימות הוא רק לעבוד את השם יתברך בתמימות גמורה, בלי שום חוכמות כלל, לא כמו שהמחקרים אומרים שצריכים להבין את כל דבר, ועל ידי זה הם באים אח"כ לאפיקורסות, אבל אצלנו העיקר השגת התכלית הא רק על ידי אמונה ומצוות מעשיות דוקא, לעבוד את השם יתברך על-פי התורה בתמימות ופשטות, ועל ידי זה זוכים למה שזוכים עין לא ראתה כמו שכתוב (תהלים קיא): ראשית חכמה יראת הוי"ה, שעיקר ראשית וקדימת החכמה הוא רק יראת הוי"ה, שצריך להקדים היראה לחכמה.

ועיקר מעלת בר ישראל הוא שהולך בתמימות ופשטות ואינו חוקר על עתידות, אלא מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקב"ה בתמימות ופשטות גמורה, אז הוא עובר את זה העולם בשלום, ומידה זו של תמימות באה לאדם מאוד קשה, כי הטבע של אדם שנמשך אחר חוכמות, ולכן צריכים לדעת שעיקר היהדות זה רק תמימות ופשטות בלי חוכמות כלל, ומי שקונה לעצמו את מידת התמימות והפשטות הוא עובר את ימי חייו בשלום, ובפרט שמרגיל את עצמו לדבר אל הקב"ה כל מה שהוא צריך, ומבקש ממנו יתברך, אין למעלה מזה והבן למעשה. (מתוך "זאת התורה", מוהרא"ש נ"י)

מתורת רבנו ז"ל

עקר פל הדיברים הוא ההתחלה פי פל ההתחלות קשות מחמת שיוצא מהפך אל הפך, אבל אחר ההתחלה הוא נכנס מעט בקהיל ואין קשה עליו כל-כך. ועל פן העבודה והיראה של האדם בכל יום היא כפי ההתחלה. פי בכל יום צריך לחזור לאחוריו לקבל פח מן ההתחלה שאז היה קשה עליו ביותר פנ"ל. על פן צריך להתחיל בכל פעם מתדש פי פן ואולי לא היתה התחלתו פראוי ואם פן גם פל עבודתו אינה בשלמות פראוי פי הפל כפי ההתחלה פנ"ל. על פן צריך להתחזק לעורר לבו להתחיל בכל פעם מתדש בכח התלהבות גדול ובהתגברות חדש לעבודתו יתברך פאלו לא התחיל עדין מעולם, פדי שתהיה עבודתו פראוי כפי פח ההתחלה פנ"ל. וכן בכל פעם צריך לחשש חששא זאת פן לא התחיל עדין פראוי ויתגבר להתחיל מעתה מתדש פנ"ל:

מי שעוסק בתורה ואינו יכול להבין, גם זה טוב מאד, כי פל דבור עולה למעלה והקדוש-ברוך-הוא שמח בהם ונעשה מהם בחינת ערבי נחל:

ליקוטי הלכות מרבי נתן

אשר בנחל – שאלות ותשובות

לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ומיין ושמאל - צריכין לבקש ולהתחנן הרבה לפני ה' יתברך שיזכר לדעת איך להתנהג בענין זה בענין צמצום ההתלהבות הזאת, פי בודאי צריכין להתגבר מאד לכסף ולהשתוקק לה' יתברך תמיד בהשתוקקות עצום. ואף-על-פי-כן צריכין לצמצם ההתלהבות שלא יהיה יותר ממדרגתו. ועל-כן אי אפשר להיות איש הישראלי באמת פי אם פשוטין להתקרב לצדיקים אמתיים פי הם יורו אותו את הדרך אשר ילך בה ואת המעשה אשר יעשה באופן שיהיה ההתלהבות והתשוקה פראוי בהדרגה ובמדה. וזה בחינת לאו דלא תסור, כמו שפיתוב, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ומיין ושמאל, פי רק התקמים והצדיקים אמתיים הם יודעים זאת איך לצמצם את האור פראוי בהדרגה ובמדה לכלי לנטות ומיין ושמאל, פי פשוטים למיין זה בחינת רבוי האור שגורם וכו' פנ"ל. ולשמאל בודאי אינו טוב לנטות שאם פן לא יעשה אפלו המטל עליו חס ושלום. ועל-כן צריכין להתקרב לתקמים וצדיקים אמתיים, כמו שאמרנו אבות פרק א, עשה לך רב וקנה לך חבר. פדי שיורו אותו הדרך הישר איך להתנהג באופן שיצמצם האור בהדרגה ובמדה פנ"ל:

שובו אלי ואשובה אליכם

* מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים. כי אמירת תהלים מסוגל לתשובה. כי יש נ"ן [חמישים] שערי תשובה; ארבעים ותשעה שערים יכול כל אדם לכונו בהם ולהשיגם, אך שער החמישים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו כביכול. כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב (מלאכי ג') שובו אלי ואשובה אליכם. ואלו הארבעים ותשעה שערי תשובה הם בחינת ארבעים ותשע אותיות שיש בשמות שנים עשר שבטי יה. כי כל שער ושער יש לו אות מארבעים ותשע אותיות השבטים.

והנה הכל חפצים ליראה את שמך, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה. כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השייך לו. ואפילו אם מגיע לשם ויכול להיות שהשער של תשובה סגור. ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה. ועל ידי אמירת תהלים אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה הוא מתעורר לעשות תשובה. וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער והאות השייך לו. ולפתח השער הנמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה. (מתוך השתכחות הנפש, אות א)

* עיקר התשובה הוא בחדש אלול כי הם ימי רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך בה. ועיקר דרך התשובה שעשה משה הוא, לידע שהשם יתברך בכל מקום, ולמצוא השם יתברך בכל מקום בכל הירידות שבעולם ובכל העלויות שבעולם. כי לפעמים על ידי שהאדם עולה למעלה כגון שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש ברוך. גם אפילו בעבודת השם מצינו, שיש שעלה למעלה גדולה וכפר בעיקר, רחמנא לצלן. על כן צריך לבקש מהשם יתברך שיקרבהו בהתקרבות שלא יזיק לו. וכן בכל הירידות שבעולם, חס ושלום, אפילו בדיוטא התחתונה אפילו בעשרה כתרין דמסאבותא, גם שם צריכין לקשר את עצמו להשם יתברך, כי מלכותו בכל משלה, ולחזק את עצמו בכל מה שיכול, וזה עיקר שלמות התשובה שמקבלים בחדש אלול, לא ליפול בדעתו כלל, הן העליה והן הירידה, שזה סוד אני לדודי ודודי לי. (ליקוטי עצות, אלול)

שלום לכבוד האדמו"ר רציתי לשאול לגבי כיבוד אב ואם: הורי היקרים שיחי אינם חרדים כמונו, אמנם הם מתקדמים בדברים מסוימים, אך בדברים אחרים קשה להם יותר. למשל קשה להם להתנתק מהטלוויזיה הארוחה, ולמרות ששנים רבות אני מתחננת לפנייהם שיוציאו מהבית, עדיין לא הצלחתי לשכנע אותם. אנו גרים בחוץ לארץ, כך שהילדים שלי לא חשופים לטלוויזיה שלהם, אבל אני חוששת שיהיו זמנים שזו תהיה בעיה, כי אנחנו מתכננים לקחת את הילדים בזמן הבר-מצווה או הבת-מצווה לארץ ישראל, ואני יודעת שההורים שלי יפגעו עד עמקי נשמתם אם לא אביא את הילדים לביתם, בפרט שהילדים מאוד רוצים לבקר אצלם.

שאלתי היא: האם מותר לי לומר להם שאם הם לא מוציאים את הטלוויזיה מביתם, לא אביא את הילדים לבקר אותם, או שזה נקרא לעבור על מצוות כיבוד אב ואם שהיא כידוע דאורייתא? תבורכו מפי עליון

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שמצוות כיבוד אב ואם זה מהחמורה שבחמורות, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבד את אביך ואת אמך; ואמרו (קידושין ל'): שלשה שותפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודוני; וראים מזה שאם מכבדים את ההורים - בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא. וכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות ממרים סימן ט"ו) כל המבזה אביו או אמו אפילו בדברים ואפילו ברמיזה - הרי זה ארור מפי הגבורה, שנאמר (דברים כ"ז ט"ז) "ארור מקלה אביו ואמו", והרי הוא אומר (משלי ל' י"ז) "עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם" וגו', ויש לבית דין להכות על זה מכת מרדות ולענוש כפי מה שיראו; ומובא (ספר חרדים פרק ט') סימן ל"ה) שאפילו אם מבזה אותם בלבד, הרי הוא בכלל ארור זה, עיין שם. ולכן אין להילדים להטיף מוסר להורים שלהם, אפילו שהם עדיין רחוקים מאד וכו' וכו'.

הרי אתם גרים בחוץ לארץ, ומה אתם צריכים לדאוג עד הבר-מצוה? מה שאתם יכולים לעשות עכשיו זה לצלצל לכל הפחות פעמיים בשבוע לאבא ולאמא ולשאול בשלומם, ואיך הם מרגישים, ולספר להם סיפורים, ולחזק ולעודד ולשמח אותם וכו' וכו', ולא לדבר שום דבר מהיהדות, רק לשאול בשלומם, וזה יקרב אותם יותר ויותר אל היהדות, כי יראו שהילדים שלהם שחזרו בתשובה כל כך מכבדים אותם, וכל כך מתעניינים בשלומם, וזה בעצמו יחזיר אותם למוטב. ולכן כל אלו שחזרו בתשובה, אסור להם להגיד מוסר לאבא ולאמא, אין דבר כזה, אבא ואמא צריכים לכבד יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה וכו', רק צריכים לכבד אותם יותר ויותר ואז יראו מה היהדות מלמדת וכו', ואיך שמקפידים יותר ויותר בכיבוד אב ואם, וזה יעזור מאד מאד שהם יתענינו ביהדות.

הקדוש ברוך הוא יעזור שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות, ואקווה שתצייטי אותי, ועד הבר-מצוה תראי שאם תקיימי מה שביקשתי ממך, אז הכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מקור השמחה

אסור להתבייש עם מצות השמחה, כי מצות השמחה היא כלליות כל הקדושות, וכל מעלת המצוות הם כפי מידת השמחה שאוחז. והאריז"ל גילה לתלמידיו, כי על כן זכה להגיע אל מדרגתו, כי היה שמח בעשיית כל מצוה ומצוה יותר מהשגת כל הון דעלמא, ועל-פי רוב אין האדם שמח, כי הוא מתבייש מאחרים שהולכים במרה שחורה ועצבות ודאגות וכו', פן ואולי יאמרו עליו שהוא משוגע, חס ושלום, ועל כן, על דבר זה, היינו על מצות השמחה צריך לקיים מה שכתוב בהתחלת השולחן ערוך: ואל יתבייש מפני המלעיגים, ועל כל פנים לא יתקוטט עימהם, שלא יכנס בשום ויכוחים, וכל מה שיתגבר ויתחזק להיות בשמחה, כמו כן יתרחב ליבו ודעתו, ויאיר לו כל יום בהארה נוראה ונפלאה, כי אי אפשר להשיג ולהגיע אל האור הגנוז שבכל יום כי אם ע"י שמחה.

העלונים לעילוי נשמת אסתר ז"ל בת אילנה ופנחס הי"ו